

[Alice Faber]

begyndte at skabe røre om den behandling, de kvindelige ofre var udsat for i forbindelse med vidneafhøring i retten og ved afhøringerne hos politiet og ikke mindst ved den måde, hvorpå pressen snagede i voldsofrenes ydmygelser. Joan-Søstrene startede en rådgivningsvirksomhed og oplysningskampagne, som ud over at støtte de voldsramte kvinder også resulterede i, at politiet ændrede sine forhørsmetoder. Det ændrede også nogle af de holdninger, der ligger bag ved metoderne både hos politiet og hos domstolene. Derudover skete der også de nævnte lovgivningsændringer om advokatbistand og om, at retssagerne ikke mere er nævningsager.

Imidlertid er det ikke så let at ændre holdninger, og 5-8 år er ikke lang tid, når det drejer sig om de massive forestillinger, der ligger bag vores holdning til seksualitet. Derfor er kvinder, der udsættes for vold, stadig underlagt fordomsbefængte holdninger, hvis de er så uheldige at ende i en retssag efter at have været udsat for et overgreb. Myterne eksisterer stadig, og det gør, at der er behov for at forsøge at give voldsofre større beskyttelse i retssagen, end de har nu, og større beskyttelse, end man giver andre vidner.

Danske Kvinders Nationalråds henvendelse og VS' forslag og fru Tové Niemanns forslag viser også forståelse for nogle af disse problemer.

I SF finder vi det stadig væk vigtigt, at offentligheden kan føre kontrol med myndighedernes embedsudøvelse. Derfor er det meget vigtigt at understrege, at det ikke er noget, vi fraviger her. Når vi har fremsat dette forslag, er det ud fra de erfaringer, vi har, som viser, at det at være vidne er en særlig stor belastning for voldtægts ofre. Den er så stor, at nogle er så angst for at skulle igennem retssagen med de nærgående spørgsmål om deres seksualliv, at de undlader at anmelde overgrebene.

Praksis i dag er allerede sådan, at mange dommere foranlediger dørene lukket, men da dommerne er forskellige, mener vi altså, det er rimeligt, at offeret kan kræve dørlukning under sin vidneforklaring.

Vi finder ikke, at der er andre områder, hvor der er behov for en sådan bestemmelse for nærværende.

Jeg vil gerne sige mange tak for den modtagelse, forslaget har fået fra alle sider. Vi er nok lidt overraskede over, at man har mod-

taget vores forslag så positivt, som det er tilfældet. Det er vi meget glade for.

Justitsministerens positive modtagelse var dejlig. Jeg er enig i, at det nok ville være en god idé at få det udvalg, som netop er nedsat, til at se på en del af de problemer, vi rejser. Vores store problem er bare, hvor lang tid sådan et udvalg skal arbejde. Nogle af tingene kunne man godt se på om der var mulighed for at få gennemført, før udvalget er færdigt med alt sit arbejde. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, hvordan holdningen er til det.

Fru Lise Østergaard holdt en tale, som viser, hvor stor forståelse hun har for problemet. Til fru Lise Østergaard vil jeg godt sige, at dette forslag blev altså fremsat, før justitsministeren kom med tilsagn om at nedsætte det pågældende udvalg. Jeg synes også, debatten her viser, hvor vigtigt det er, at vi har denne debat, inden udvalget går i gang med sit arbejde.

Jeg er meget enig med fru Lise Østergaard i, at en af de ting, som vi skal tage fat på, og som vi ikke har med i vores forslag, er uddannelsen af personale. Som jeg har nævnt, er der sket meget inden for politiet, men der er ikke nogen tvivl om, at inden for dommerstanden er der meget brug for, at man får snakket lidt mere om køns- og seksualopfattelser. Der er ikke så mange problemer i underretten, det er mere i landsretten, der er problemer nu ifølge Joan-Søstrene.

Fru Lis Møllers positive modtagelse var jeg selvfølgelig også glad for. Fru Lis Møller var ikke så glad for skilsmisseretten. Der er vi uenige. Vi mener, at man skal have ret til skilsmisse uden videre, hvis bare en af parterne går ind for det. Vi er sådan set uenige i den nuværende lovgivning, men hvis der er en mulighed for, at i hvert fald voldtægts ofre eller nogen, der har været udsat for vold, kan få skilsmisse med det samme, vil vi prøve at få det igennem først.

Der er en myte om, at »hun går alligevel hjem til ham«. Jeg er godt klar over, at der er en del kvinder, der går hjem til deres mænd, efter at de har været udsat for vold, også for grov vold, men jeg synes også, man skal tænke på, hvad det er for nogle forhold, vi giver de enlige forsørgere i Danmark i dag. Mange af de kvinder, som faktisk ikke har andre muligheder, vælger måske at sige: ja men der er jo alligevel lidt ved ham. Hvis